Pregaria.cat

Entrada

Transformació

Per LauraR el dj., 07/08/2025 - 08:00

El 6 d'agost la majoria de les confessions cristianes celebrem la festa de la Transfiguració del Senyor, una festa creada en el s. IV quan no existia el període actual de vacances i que ara, per aquest mateix motiu pot passar inadvertida.

Els tres sinòptics (Mt 17, 1-9; Mc 9, 2-10 i Lc 9, 28b-36) coincideixen, no solament en el relat, sinó també en situar-lo en el context dels anuncis del rebuig i passió que el Messies haurà d'afrontar. Si llegim l'escena, ens pot passar que, en una atmosfera de descans, ens quedem solament en dir-nos que ja sabem el que passa i que el tema no és el més adient en temps d'estiueig. O també podria ser que ens quedem qüestionant-nos la veracitat de les aparicions o, a l'inrevés, defensant-les zelosament i ambdues reaccions, de fet, serien distraccions. Així mateix, ens podríem quedar amb els interessants detalls literaris i psicològics de la composició, obtenint el resultat d'omplir-nos solament d'idees.

Reaccions d'aquest tipus, comprensibles, ens deixen, però, en el nostre món habitual, ens entretenen amb matisos i no deixen que el text ressoni creativament en nosaltres. S'inhibeix la tasca transformadora de la Paraula de Déu.

Deixar-se amarar per l'escena de la Transfiguració permet abordar les indefugibles experiències que, tard o d'hora, fa tota persona en la mesura que compareix l'estil de vida de Jesús: incomprensió, refús, tergiversació, etc. Bé siguin tribulacions greus o de petita intensitat però constants. El risc és esfondrar-se o intentar evadir-se de múltiples maneres, com l'excessiva diversió actual. En canvi, la narració anima a no fer-se enrere quan et toca la tal crosta seca de vida perquè, entrellaçada amb aquesta, es manifesta la Vida. A ningú li agrada patir, hi ha molts patiments evitables, però d'altres acompanyen inevitablement el seguiment, de manera que si s'evita el dolor s'evita el seguiment, i així acaba no passant res de nou en les nostres vides.

L'escena també ens mostra com és Déu. Ell, amb la seva bondat i consol, prepara els deixebles per afrontar la passió. Fem nosaltres el mateix, aprofitem precisament ara per a preparar-nos quan vinguin mal dades. Donem-nos un temps de pregària serena per deixar que el relat ressoni interiorment, escoltem i acollim el que s'esdevingui en el nostre interior, sentim les pròpies limitacions, expressem desitjos, conversem amb Ell i demanem gràcia per poder encarar les conseqüències del seguiment. És a dir, fem experiència personal de l'escena i deixem que aquesta ens transformi.

(Imatge generada amb Gemini IA)